

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Agnes Henningsen

Citation: Aakjær, Jeppe: "Agnes Henningsen", i Aakjær, Jeppe: *Artikler og Taler. - 1919*, Gyldendal, 1918-19, s. 170. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer04tom-shoot-workid56400/facsimile.pdf> (tilgået 30. september 2022)

Anvendt udgave: Artikler og Taler. - 1919

AGNES HENNINGSEN.

„Pol.“, 29. Jan. 1912.

Atter kommer et Navn hjem til os fra Evropa — tidligere var det Herman Bangs, Gustav Wieds, Johannes V. Jensens — denne Gang er det Fru Agnes Henningsens. Hendes Bøger — ogsaa den herhjemme saa groft forkætrede *Eva* — har bedaaet det litterære Tyskland. Thi det er nok værd at fremhæve: Taler er ikke om en Skandalsukces, men Forfatterinden er Gjenstand for en uforbeholden gylden Ros — en Ros til 18 Karat — fra Kritikkere, hvis Navne hører til de anseteste i Tyskland.

Naar man mindes, hvilke Angreb den uforfærdede Frue har været Gjenstand for herhjemme fra kulturfjendske og forfølgelsessyge Mørkemænd, der altid maskerer sig som Gudsmænd og Kristmænd, saa fryder det En rent kollegialt at læse, hvad der skrives om hendes Bøger i saa anset et Organ som *Das literarische Echo**), hvor Hr. Kurz Münzer over ca. fem Spalter tegner hendes Karakteristik og analyserer hendes Værker med en næsten forelsket Glæde i Emnet. Hvor besynderligt! Alt det i disse Bøger, der herhjemme blev fordømt og smædet, bliver derude til lutter skinnende Fortrin, der forlener Agnes Henningsen Rang med Tidens Største: „Nur einer von uns, männlich vertieft und dichterisch veredelt, hat so die Liebe erfasst, der beste Dichter unserer Zeit: Arthur Schnitzler.“ — Ja, som de Tyskere kan vise Sympati i deres Boganmeldelser! Jeg tænker, det er, fordi de har Personligheder blandt deres Kritikkere, hvor vi kun har „Penne“.

Brandes'erne — mens de endnu gav sig af med Bøger — de kunde sige et Ord til en ung, kjæpende Forfatter, der kunde skjælve En gennem Sjælen og gøre godt for alle Tider. Deres Ros var hyppig Guldmønt; nu er Kritikens Ros bleven Kobber, der slænges i Vrede ud gennem Sprækken som til en Tigger. Smaafoik har intet at gi' af. I Tysk-

*) Med lignende Ros er hun omtalt i »Pester Lloyd«, »Die Nazional-Zeitung«, »Der Tag« o. s. v.